

MINISTERIET FOR FLYGTNINGE
INDVANDRERE OG INTEGRATION

Dato: 10. juni 2008
Kontor: Lovkontoret
J.nr.: 2008/4015-29
Sagsbeh.: JVD

Besvarelse af spørgsmål nr. 3 ad B 114 stillet af Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 26. maj 2008

Spørgsmål:

”Hvad er årsagen til, at integrationsministeren i sin besvarelse af spørgsmål UUI alm. del - spørgsmål 23 vælger ikke at oplyse om den vejledende tidsgrænse, selvom der specifikt spørges til, hvor længe den økonomiske aktivitet skal udøves i EU-værtslandet?”

Svar:

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål 2, er den vejledende tidsgrænse på 10 uger en vejledning til kommunerne for, hvornår en person kan anses som arbejdstager i EU-retlig forstand i de tilfælde, hvor ansættelsesforholdet på forhånd er aftalt til at have en kort varighed.

Der skal i hvert enkelt tilfælde foretages en konkret vurdering, herunder hvis ansættelsesforholdet ikke på forhånd er aftalt til at have en kort varighed. Hvis kommunerne er i tvivl, skal de høre statsforvaltningerne, om den pågældende person kan betragtes som arbejdstager.

Denne vurdering adskiller sig ikke fra den vurdering, der foretages, når Udlændingeservice i sager om familiesammenføring til en dansk statsborger, der har benyttet sig af retten til fri bevægelighed vurderer, om en dansk statsborger opfylder betingelserne for i EU-retlig forstand at have været arbejdstager i et andet EU-land.

Som jeg oplyste i besvarelsen af spørgsmål 23 fra udvalget (alm. del.), kan der i denne vurdering ikke opstilles et mindstekrav til opholdets længde.